

LES AMIS D'ACCOMPAGNER_{vzw}

Onder de Hoge Bescherming van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Astrid

Stand van zaken

Het herstructureringsproject gebeurt niet zonder problemen. Een van onze trouwe medewerkers heeft beslist om ons te verlaten. Te veel veranderingen om te dragen. Dit, samen met het verhaal van onze toekomstige verhuizing heeft de zaken erop niet gemakkelijker op gemaakt. Maar aangezien de goede wil nooit ontbreekt, wordt de uitdaging van de reorganisatie aangegaan door hen die op post gebleven zijn.

De opgelopen vertragingen van onze transhumance, heeft ons gedwongen om een afspraak te maken met onze subsidiërende macht. Deze laatste heeft ons er aan herinnerd dat ons dossier sinds drie jaar op zijn bureau ligt. Drie jaar ! We waren zelf verwonderd. En ja, het heeft anderhalf jaar geduurd om een locatie te vinden en anderhalf jaar om een stedenbouwkundige vergunning te krijgen. Samen hebben we de balans opgemaakt van de situatie. De toekomstperspectieven zijn zeer reëel maar men moet waakzaam blijven en politieke garanties hebben voor onze actie. Op lokaal niveau denken we in aanmerking te komen voor deze steunmaatregelen.

Een noemer blijft onveranderlijk dezelfde : het belang van onze actie. De begeleiding op het terrein, of ambulante begeleiding, blijft een absolute noodzaak voor een groot aantal personen, zelf onbekwaam om toegang te hebben tot hun rechten en om hun plichten te vervullen. De vrijgevigheid van onze weldoeners en weldoesters is het bewijs van de toewijding voor ons project. Een welgemeende dank aan iedereen.

Br Guy

Hoofdartikel

Getuigenis van een vrijwilliger

Wie zoekt vindt

Sinds het voorjaar van 2019 ben ik één van de nieuwe vrijwilligers voor Accompagner. Als huisvader met een voltijdse job en beschikkend over veel flexibiliteit wat de organisatie van mijn professionele agenda betreft, was ik sinds enige tijd op zoek naar een verrijkende vrijwilligersactiviteit. En wie zoekt (op het internet) die vindt ! Ik neem contact op, hou een paar gesprekken, regel enkele administratie punten, volg een basis opleiding, en hop, ik was vertrokken ! Sindsdien ben ik elke donderdagnamiddag ter beschikking van de vzw voor zeer diverse ambulante begeleidingen, die ik nog steeds met veel interesse en plezier doe.

Ik ben een grote geluksvogel. In het Vlaams, zegt men wanneer men veel geluk heeft « ge zijt met uw gat in de boter gevallen ». Wat voor mij een verschrikkelijke gedachte is aangezien ik boter haat ! Maar dat is toch wel waar: ik ben geboren in België, één van de meeste begunstigde landen ter wereld, met fantastische, evenwichtige en zorgzame ouders, die me met veel tederheid en liefde hebben opgevoed.

Zij zorgden ervoor dat ik een goede opvoeding kreeg, dat ik me zowel sociaal als intellectueel kon ontwikkelen in de best mogelijke omstandigheden, door mij alle mogelijke en denkbare opportuniteiten te bieden. Studies, reizen, gezondheid; er ontbrak niets. Dan heb ik de vrouw van mijn leven ontmoet om mijn weg verder te zetten en te vervolledigen. Het creëren van een nieuw fantastisch gezin met twee kinderen, een thuis, een goede job, kortom alles.

En vaak, wanneer ik om me heen kijk en de wereld zie zoals hij is, vraag ik me af wat ik gedaan heb om dat allemaal te verdienen. Niet veel, waarschijnlijk. Ik voel me een beetje schuldig want er is niets aan te doen, dit alles is niet rechtvaardig, het heeft geen zin, het is eigenlijk maar het gevolg van een enorme loterij.

Nu even over Accompagner. Wat kan ik vertellen ? Ik wil niet te lang bij individuele begeleidingen stilstaan. Al bij al, zijn het maar kleine dingen die ik een paar namiddagen per maand doe. Maar na een ervaring van pas een tiental begeleidingen, heb ik de indruk dat het veel meer is dan de tijd en de energie die men er aan besteedt. Het leren kennen van een organisatie met mensen van allerlei slag die zich onbaatzuchtig samen inzetten om andere mensen te helpen en te begeleiden, ook al is het soms tijdelijk, is magnifiek.

Die door hun aanwezigheid, hun glimlach, hun luisterend oor en zonder onderscheid van religie, cultuur, afkomst, sociale klasse, enz. het signaal geven aan de personen die begeleid worden, en meer in het algemeen aan iedereen die men tijdens de begeleiding ontmoet, dat we allemaal broers en zusters zijn, dat is belangrijk, dat betekent heel veel. Het is een sterk signaal, die hoop uitdraagt in een maatschappij waarin waarden van solidariteit, menselijkheid en broederlijkheid een steeds meer wanhopige strijd lijken te leveren tegen de oger van consumentisme, van het

oppervlakkigheid en van het egoïsme. En eens te meer, ik voel mij bevoorrecht.

Elk bouwt zijn eigen wereldje, ziet de wereld vanuit zijn eigen levenservaring, zijn eigen ogen. Er zijn dus, als het ware evenveel werelden, realiteiten als er mensen op aarde zijn. Als men het kleine verschil kan maken in het dagelijks leven van minder bedeelde mensen die beroep op ons doen bij Accompaner, en wanneer men, door deze kleine blijk van broederlijkheid en steun, hen een duwtje in de rug kan geven om opnieuw een beetje moed, energie en optimisme aan de dag te leggen, dan hebben we misschien een groot verschil gemaakt. Het is een beetje als het oud gezegde die we zowel terugvinden in de Talmoud als in de Koran : "wie een leven redt, redt de volledige mensheid". Of nog, "de vleugelslag van een vlinder met enorme potentiële gevolgen..." .

De vzw Accompaner, en meer in het algemeen, alle personen en organisaties die zich dagelijks inzetten om de anderen te helpen met enkel en alleen het doel de mensheid in haar totaliteit te ondersteunen, zijn een zegen voor onze maatschappij. Hiervoor dank uit de grond van mijn hart en ik hoop om nog lang mijn heel kleine bijdrage van tijd tot tijd te kunnen leveren.

Eric

50 jaar huwelijk

Neen, het is niet de bedoeling om deze *Lettre Info* te transformeren in een familiebrief.

Maar we kunnen 50 jaar huwelijk van een van onze trouwste begeleiders niet over het hoofd zien. Al meer dan 8 jaar, wijdt Mohammed zich aan de dienst van onze steunontvangers toe. Hij heeft zo een zo groot hart, zoveel empathie dat een partnerorganisatie die hem aan de slag heeft gezien, hem gevraagd heeft haar te vervoegen en Les Amis d'Accompaner te verlaten.

Toen hij ons hierover is komen praten, hebben we hem gezegd dat hij zich moest engageren daar waar hij zich het beste, het gelukkigste voelde. Hij heeft niet veel bedenktijd nodig gehad. Hij is onder ons gebleven.

Jean-Pierre, Marie-Noëlle, Arnaud et Jean-Bosco hebben hem al onze hartelijke gelukwensen overgebracht. We houden er aan deze publiekelijk uit te spreken. Beste Mohammed, dank ook voor het getuigenis van jou huwelijk.

Roger, Gérard, Guy, Arnaud

Het gevoel van urgentie

De rondetafel van vrijwilligers die op 12 september gehouden werd had als thema: Het beheren van het gevoel van urgentie ten opzichte van de uitsluiting waarvan de mensen die we begeleiden, slachtoffer zijn.

Ze werd georganiseerd op vraag van Kenza Amara-Hammou, doctoraatsstudent aan de VUB die een onderzoek doet naar de vertegenwoordiging (of niet) en de uitsluiting waarvan mensen in een precare situatie slachtoffer zijn.

Kenza probeert eveneens een antwoord te geven op de verschillen tussen de vertegenwoordiging van de door de burgers uitgesloten minderheden (arme mensen, vreemdelingen, nieuwkomers) en deze die de verkozen politici en de vertegenwoordigers van de overheid hebben.

De eerste vragenronde heeft aan een tiental personen evenals aan Arnaud de mogelijkheid gegeven om hun motivatie toe te lichten voor hun engagement ten opzichte van Accompanier. De motivaties zijn hoofdzakelijk van sociale en politieke aard, nl. de hulp aan personen met het oog op de realisatie van hun rechten of het herstel ervan en de sociale verdediging.

Wat de omschrijving van hun taken betreft, verklaren de sociale onthaalpersonen en de begeleiders dat het de bedoeling is om de begunstigde te informeren over de administratieve verplichtingen, hen te ondersteunen bij de stappen die ze zetten en de opvolging ervan verzekeren. Zowel de onthaalpersoon als de begeleider spelen een bemiddelende rol tussen de persoon en de openbare instanties; ze brengen de dialoog tot stand met de functionaris, door hem even te dwingen om zijn procedures en handleiding opzij te leggen, en de tijd te nemen om de situatie van de persoon te leren kennen zodat de oplossing die hij aanbrengt, perfect passend is. Veel echt cases werden aan Kenza voorgelegd om duidelijk te maken wat administratieve inconsistenties moeten omzeild worden, hindernissen die overwonnen moeten worden en het onbegrip die ze proberen te verduidelijken.

Wanneer Kenza informeert naar de wijze waarop de interventies door de vrijwilligers ervaren worden, uiten een aantal onder hen hun onafgebroken wens om de persoon te helpen boven hetgeen de opdracht vereist. En aangezien de opdracht van de missie

gerespecteerd moet worden, wijst Arnaud erop dat het verslag van de missie, in plaats van vrij kort te blijven, het communicatiemiddel moet zijn van de vaststellingen van de vrijwilliger en de aanbevelingen van bijkomende acties die hij acht gepland te moeten worden door Accompanier of openbare instanties; een dergelijke communicatie is een middel om de hulp aan de persoon verder te zetten.

Andere vrijwilligers onderstrepen de onbekwaamheid van overheidsorganen om de noden van de gebruikers te herkennen en te identificeren en de neiging ze te stigmatiseren in plaats van ze te helpen. Bepaalde vrijwilligers geven hun ongenoegen te kennen ten opzichte van de administratieve

absurditeiten – soms typisch Belgisch – die evenzeer bijkomende obstakels zijn waarmee de persoon die hulp zoekt of zijn rechten wenst te herstellen, geconfronteerd wordt.

Wanneer de kwestie aangesneden wordt over het begrijpen van het probleem door verkozen politici en de openbare instanties, zijn de uitlatingen van de deelnemers vernietigend en duidelijk: blijkbaar kennen de politici de arme mensen niet noch hun individueel verhaal: is armoede voor hen enkel een begrip? Ze geven de indruk enkel te denken aan hun herverkiezing.

De deelnemers onderstrepen het gebrek aan direct contact van de verkozenen met de minderheden. De autoriteiten richten zich eerder tot de sociale sector die ze gebruiken als tussenpersoon en partij terwijl, ironisch genoeg, de procedures opgelegd aan deze sector voor het verkrijgen van subsidies, bijzonder zwaar zijn.

De politici lijken de realiteit die mensen in een precare situatie beleven te ontkennen. Bij wijze van voorbeeld, de sociale uitkeringen laten geen onderdak toe en tegelijkertijd is een krachtig beleid met het oog op het verhogen van het aantal sociale woningen onbestaande.

Een toekomstige vrijwilliger ?

Goed nieuws komt nooit alleen. Na het behalen van zijn diploma van sociaal assistent, hebben Jean-Bosco en Céline het geluk om hun zoon Mateo te verwelkomen.

Gewapend met zijn diploma, is Jean-Bosco aangeworven voor onbepaalde duur bij de « Amis d'Accompagner ». Hij zal er de sociale permanentie verzekeren en de administratieve ondersteuning van de dienst ambulante begeleiding.

Jean-Bosco heeft ook zijn Europees brevet behaald van EHBO.

De missieopdracht bepaalt de begeleiding van een moeder en haar kinderen naar een opvanghuis. Het was een noodsituatie. Deze moeder moest beschermd worden. De hoogst mogelijk discretie was vereist. Er moest gegaan worden van punt A naar een punt B zonder dat punt A en punt B bekend gemaakt werden.

ambulante begeleiding

Ik heb mij dus begeven naar punt A om 8u15. Om veiligheidsredenen heeft de politie ons begeleid tot aan het Noordstation. We hebben de trein genomen naar het station dichtstbijzijnd bij punt B. Aan het station van aankomst, na een uur wachten, hebben we een bus genomen. Bij het verlaten van de bus, begon het te regenen. Wij hebben gestapt in de stromende regen. We zijn verdwaald. Het is echt vervelend om 750 meter te stappen op een onverharde weg of grind, in de regen, met drie grote valiezen en vier tassen. Nat en moe heb ik de hulp gevraagd van een voorbijganger. Met de wagen heeft hij ons afgezet bij punt B. Ik was opgelucht. Na hen voorgesteld te hebben bij de onthaalpersoon van het huis, ben ik teruggekeerd naar de bushalte.

Ik heb gedurende 55 lange minuten recht gestaan bij hevige regen. Er was geen mogelijkheid om te schuilen. Nat van kop tot teen, heb ik de trein naar Brussel genomen.

Men heeft mij deze missie gevraagd. Ik heb het van harte gedaan maar ik moet toegeven dat het voor deze moeder en haar kinderen niet gemakkelijk was. Deze opdracht heeft 8 uur geduurd.

Een nieuwe benaming

Onze « begeleiding op het terrein » vroeg regelmatig een aantal bijkomende toelichtingen en « Partners » onderstreepte ons specificiteit niet. Meer nog, de term partner was niet geschikt. In ons geval was een partner een privé of publieke vereniging die met ons een partnerovereenkomst had, met wederzijdse evaluatie. Maar ons verenigingsnetwerk was helemaal niet beperkt tot verenigingen die een overeenkomst met ons ondertekend hadden. We hadden ook de wens om onze actie "leesbaarder" te maken. Het adjectief "ambulant" is ondubbelzinnig: het is "al stappend" (en soms veel!) dat we onze begeleidingen op het terrein doen. Ook onze "dienstverlening aan partners" is geworden de "dienstverlening ambulante begeleiding".

Attention Dorénavant vous pourrez recevoir l'édition française en écrivant à "Accompagner" / Secrétaire Rue F. Vande Sande, 40 1081 Koekelberg (bruxelles.coa@accompagner.be)

Les Amis d'Accompagner

N.N. 0879.434.959

Onthaal en briefwisseling

Félix Vande Sandestraat 40
1081 Koekelberg
T: 02.411.87.54
bruxelles@accompagner.be

Dienst ambulante begeleiding

02.310.08.51

Website

www.accompagner.be

Sociale zetel

Dapperenstraat 21
1081 Koekelberg

Bankgegevens

IBAN BE25 1142 6095 4582
BIC CTBKBEBX

Uw persoonsgegevens: Wenst u geen informatie van ons meer te ontvangen, wilt u liever een LETTRE INFO via mail in plaats van per post ontvangen of wilt u dat uw gegevens worden verwijderd uit onze gegevensbank, kunt u dit aanvragen per post of via mail naar bruxelles.pre@accompagner.be.

Ons steunen?

Met een gift op rekening IBAN BE25 1142 6095 4582 van Les Amis d'Accompagner met als mededeling "Gift".

Wij bezorgen u voor elke gift = of > 40 euro gecumuleerd in de loop van het jaar tijdens het eerste kwartaal van 2020 een jaarlijks fiscaal attest.

Verantwoordelijke redacteur : Guy Leroy, Dapperenstraat 21, 1081 Koekelberg